

Før jordpåkastinga

Så ta da mine hender og før meg frem,
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Etter jordpåkastinga

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for deltagelsen.

Olga Ulveseth

Forrettande prest – Maria Tveten
Orgel – Eline Olsen
Solosang – Knut Amund Låstad

Født: 21. juni 1923
Død: 10. mai 2020

Fjell kyrkje
Fredag 22. mai 2020

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

Teatergt. 20, 5010 Bergen | Tlf: 55 21 44 50
www.bergenogomegn.no

Musikk – Gabriels obo

Solosang – Eg har ein engel

Opningssalme

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord;
:: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! ::

Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid;
:: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! ::

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel
inntil han sonet verdens synd og brøde
og oppstod for å frelse hver en sjel;
:: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! ::

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokker sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne;
:: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud! ::

Før talen

Den fyrste song eg høyra fekk
var mor sin song ved vogga.
Dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt
når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som allting heiler.

Den songen er om Jesus Krist,
vår Frelsar og forsonar.
Den syng ho mor, det veit eg visst,
blant englar, millionar.

*Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din ráda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freusting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.*

Etter talen

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn, i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet, og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

Solosang – Hjemme i himlen

Musikk – Air